

[Victor Larsen.]

udgør væsentlig mere af Høsten end paa de mellemstore Gaarde. Saa streng er Afleveringen for de større Landbrug, at rundt regnet 40 pCt. af dem maa tage Forbehold, det vil sige, at de faar Lov til at beholde nogle rent minimale Kvanta til Malkekøer og til Arbejdsheste samt Saasød, medens Resten af Høsten, Rub og Stub, afleveres til Staten. For de øvrige større Brug gælder det, at de fleste kun lige kan klare Afleveringen.

I Tal kan Udskrivningen af Korn udtrykkes saaledes, at 4 423 Ejendomme med over 50 000 Kr.s Grundværdi afleverer 37 pCt. af Kornet, ca. 82 000 Ejendomme, det vil sige Resten af de leveringspligtige, afleverer ca. 63 pCt., medens 120 000 Ejendomme intet afleverer eller i alt Fald faar Foderkorn i Stedet for det Brødkorn, de afleverer, og de 70 000—80 000 mindste Brug af disse 120 000 faar hvert Aar en Million Tønder for at kunne klare sig.

Jeg siger ikke hermed, at de mellemstore, større og største Brug ikke skal aflevere Korn. Naturligvis skal de det; Kornet maa tages dér, hvor det er; men Udskrivningen er, hvad enhver maa indrømme, meget haard for de store Brug, naar lidt over 4 400 Ejendomme maa udrede 37 pCt. af det udskrævne Kvantum. Man burde heller ikke være gaaet højere end til at kræve afleveret 9 Tdr. pr. 1 000 Kr.s Grundværdi. Skalaen $9\frac{1}{2}$ Tdr. for Ejendomme paa 80 000—100 000 Kr.s Grundværdi og 10 Tdr. for Ejendomme med over 100 000 Kr.s Grundværdi er for haard. For Statens Kornbeholdning vilde en Nedsættelse til 9 Tdr. ikke betyde saa meget, fordi Antallet af Forbeholdere derved blev betydelig mindre. Derimod vilde det for de enkelte Landbrug betyde en stor Lettelse. Jeg har vel bemærket, at det i Lovforslagets § 1, Stk. 5, fastslaas, at disse Ejendomme over 80 000 Kr.s Grundskyld er de første, der faar en Lettelse, hvis Situationen bliver en saadan, at Korn kan købes udefra — naturligvis fordi de ogsaa efter Ministerens Opfattelse er haardest ramt —, men man kunde efter min Opfattelse meget vel have givet denne Lettelse straks.

Udskrivningen af 400 000 Tdr. til Heste uden for Landbruget, nu efter at Bilerne er kommet i Gang, synes mig meget rigelig, og de 120 000 Tdr. til Kaffesurrogatfabrikkerne er meningsløs højt. Jeg er noget forbavset over, at Ministeren, der dog selv er Landmand og ved, hvor snærende hele Udskrivningen føles, ikke har lempet her, hvor der kunde nedsættes.

At Afleveringerne nedsættes, saafremt der næste Høstaar bliver en Import af Korn, er rimeligt og hilses med Tilfredshed. Imidlertid maa man have sin Opmærksomhed henvendt paa de Landmænd, der afleverer prompte det hele eller en stor Procentdel, saaledes at de, hvis Afleveringerne nedsættes f. Eks. med 10 pCt., bør have Ret til at faa det for meget afleverede Kvantum til Afleveringsprisen. Staten bør ikke belønne de sendrægtige og ligefrem opfordre til at være saa langsom som muligt med at aflevere, men det gør man, hvis det bliver en Risiko at aflevere før i sidste Øjeblik.

Jeg lægger nok Mærke til, at det ærede Medlem Hr. Bording som gammel Kornudskriver er inde paa, at det fortsat gælder om at baste og binde de større Brug saa stærkt som muligt. Det kan maaske for saa vidt ikke forbavse, men jeg er lige ved at mene, at det ærede Medlem var haardere i sine Udtalelser i Dag, end han var tidligere som Landbrugsminister. Det ærede Medlem sagde, at Husmandsbrugene havde været haardt ramt under Afspærringen. Det tror jeg ogsaa de har, men det betyder jo saa, at Modstandsevnen i Husmandsbrugene ikke er stor, naar vi skal til at klare os selv. Det forekommer mig ikke, at det just animerer voldsomt til Udstykning. Jeg vil — for ikke at misforstaas — i Parentes bemærke, at jeg er ikke imod en fornuftig Udstykning, men dette animerer egentlig ikke til en meget stærk Udstykning, for hvis nu Udlandets Priser ikke betinger, at man kan købe Korn udefra og sælge de forældede Produkter med Fordel, saa er disse smaa Brug igen ude i den kolde Sne.

Hvad Priserne for det afleverede Korn angaar, har Landbruget ikke krævet dem sat op, til Trods for at en ubestridelig rigtig Beregning har vist, at Produktionsprisen paa Øerne mindst er 26 Kr. og i Jylland 31—32 Kr. pr. Td. Det betyder naturligvis, at de Jorder, som giver de højeste Fold, kan producere Kornet noget billigere end Jorder, hvor det kniber lidt med Boniteten. De mere magre Egne, som er mere typiske for Jylland, maa ligge betydelig højere i Produktionsprisen. Talen om de skæbnsvangert høje Kornpriser er og bliver helt hen i Vejret. Forholdet er det, at Kornafleveringen ogsaa er en mægtig Beskatning ved Siden af det Indgreb, den er. Udefra koster Kornet 45—50 Kr. pr. 100 kg, herhjemme afleveres det til vel 26—27 Kr. i Gennemsnit, Brødkorn og Foderkorn taget under eet. Alligevel har de kornafleverende Landmænd ikke stillet Krav om højere Priser. Man ønsker ikke i Øjeblikket i mindste